

Sefer Vayikra / from Sinai to Sanctuary to Society/ shiur #6

"Olat Tamid" & the "avodat Tamid"

What's it all about & how it explains the Menorah

Source sheet for shiur by Menachem Leibtag,

INTRODUCTION

In last week's shiur, we discussed the "torot" unit in chapters 6 & 7. As the primary focus of the very first "torah" was the "olat tamid" - in today's shiur we will explore the concept of not only the korban tamid, but also all the various "avodat" tamid that we find in connection to the Mishkan.

It will also set the stage to help us appreciate the importance of the menorah (as we prepare for Chanuka this month)

A. The "olat tamid" & "aish tamid" - Vayikra chapter 6

א וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. ב צוּ אֶת-אַהֲרֹן וְאֶת-בָּנָיו לֵאמֹר, **זֹאת תֹּרַת הָעֹלָה:** הוּא הָעֹלָה עַל מוֹקְדָה עַל-הַמִּזְבֵּחַ כָּל-הַלַּיְלָה,

עַד-הַבֹּקֶר, **וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ, תֹּקֵד בּוֹ**. ג וְלִבֶּשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בֹד, וּמִכְנָסֵי-בֹד יִלְבֹּשׁ

עַל-בְּשָׂרוֹ, וְהָרִים אֶת-הַדָּשָׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת-הָעֹלָה, עַל-הַמִּזְבֵּחַ; וְשִׁמּוֹ, אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ. ד וּפֶשֶׁט, אֶת-בִּגְדָיו, וְלִבֶּשׁ, בְּגָדִים אֲחֵרִים; וְהוֹצִיא אֶת-הַדָּשָׁן אֶל-מַחוּץ לַמִּתְנָה, אֶל-

מָקוֹם טָהוֹר. **ה וְהָאֵשׁ עַל-הַמִּזְבֵּחַ תֹּקֵד-בּוֹ לֹא תִכָּבֶה,** וּבֵעֵר עָלֶיהָ

הַכֹּהֵן עֹצִים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר; וְעָרַךְ עָלֶיהָ הָעֹלָה, וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֲלִבֵּי

הַשְּׁלָמִים. **ו. אֵשׁ, תָּמִיד תֹּקֵד עַל-הַמִּזְבֵּחַ--לֹא תִכָּבֶה**

Thematic connection to Mt. Sinai:

Devarim chapter 5 - The people's reaction to hearing the Ten Commandments

יח אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר יְהוָה אֶל-כָּל-קְהִלָּתְכֶם בְּהָר, **מִתּוֹךְ הָאֵשׁ**

הָעֵנָן וְהָעֲרָפֶל--**קוֹל גָּדוֹל**, וְלֹא יִסָּף; וַיִּכְתְּבֶם, עַל-שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים,

וַיִּתֵּן, אֵלַי. יט וַיְהִי, כְּשֶׁמָּעַכֶּם **אֶת-הַקּוֹל** מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ, **וְהָהָר,**

בֵּיעַר בָּאֵשׁ; וַתִּקְרְבוּן אֵלַי, כָּל-רָאשֵׁי שְׁבִטֵיכֶם וְזִקְנֵיכֶם. כ וַתֹּאמְרוּ,

הֵן הָרֵאָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת-כְּבֹדוֹ וְאֶת-גְּדֻלּוֹ, **וְאֶת-קִלְוֹ שֶׁמַּעֲנוּ,**

מִתּוֹךְ הָאֵשׁ; הַיּוֹם הַזֶּה רָאִינוּ, **כִּי-יְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם וְחַי.**

כא וְעַתָּה, לָמָּה נָמוּת, **כִּי תֹאכְלִינוּ, הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת**; אִם-יִסְפִּים
 אֲנַחְנוּ, **לִשְׁמֹעַ אֶת-קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עוֹד--וּמָתָנוּ**. כב **כִּי מִי כָל-**
בָּשָׂר אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ-הָאֵשׁ, כָּמֵנוּ--
וַיְחִי. כג קִרַּב אֶתָּה וּשְׁמָע, אֵת כָּל-אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ;
 וְאֵת תְּדַבֵּר אֵלֵינוּ, אֵת כָּל-אֲשֶׁר יְדַבֵּר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ-
-וּשְׁמָעֵנוּ וְעָשִׂינוּ.

B. Shmot chapter 19 – the covenant at Sinai:

ג וּמִשָּׁה עָלָה, אֶל-הָאֱלֹהִים; וַיִּקְרָא אֵלָיו יְהוָה, מִן-הַהָר לֵאמֹר, **כֹּה**
תֹּאמַר לְבֵית יִעֲקֹב, וְתֹגִיד לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל. ד אַתֶּם רְאִיתֶם, אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
 לְמִצְרַיִם; וְאַשָּׂא אֶתְכֶם עַל-כַּנְּפֵי נְשָׁרִים, וְאַבֵּא אֶתְכֶם אֵלַי. ה וְעַתָּה, אִם-
שְׁמוֹעַ תִּשְׁמָעוּ בְּקוֹלִי, וּשְׁמַרְתֶּם, אֶת-בְּרִיתִי--וְהָיִיתֶם לִי
 סֻּגְלָה מִכָּל-הָעַמִּים, כִּי-לִי כָל-הָאָרֶץ. ו וְאַתֶּם תִּהְיוּ-לִי מִמְּלֶכֶת
 כְּהֹנִים, **וְגוֹי קְדוֹשׁ**: אֵלֶּה, הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר תְּדַבֵּר, אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

Summary – the “aish tamid” of the “olat tamid” reminds us of Har Sinai, and our commitment to serve Hashem (= “brit Sinai” 0

Recall as well the “olat” & “shlamim” at Har Sinai (Shmot 24:3-8)

Next, we discuss the “avodat tamid”

Shmot 29 – immediately after the 7 days of miluim

לח וְזֶה, אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַל-הַמִּזְבֵּחַ: כַּבָּשִׁים בָּנִי-שָׁנָה שְׁנַיִם לַיּוֹם,
תָּמִיד. לט אֶת-הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד, תַּעֲשֶׂה **בַּבֹּקֶר**; וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי,
תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָּיִם. מ וְעָשָׂן סֹלֶת בָּלוּל בְּשֶׁמֶן כֹּתִית, רִבַּע
 הַהֵיז, וְנִסָּד, רְבִיעֵת הַהֵיז יֵין--לִכְבֶּשׂ, הָאֶחָד .

מא וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׂנִי, תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים: כַּמִּנְחַת הַבֹּקֶר
 וּכְגִסְכָּה, תַעֲשֶׂה-לָּהּ, לְרִיחַ נִיחֹחַ, אֲשֶׁה לַיהוָה .
 מִבַּעֲלֹת תָּמִיד לְדֹרֹתֵיכֶם, פָּתַח אֹהֶל-מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה,
 אֲשֶׁר אָנֹכִי לָכֶם שָׁמָּה, לְדַבֵּר אֵלֶיךָ שָׁם .
 מִגּוֹ וְנִעַדְתִּי שָׁמָּה, לִבִּי יִשְׂרָאֵל; וְנִקְדָּשׁ, בְּכַבְדִּי .
 מִדּוֹ וְקִדְשָׁתִי אֶת-אֹהֶל מוֹעֵד, וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ; וְאֶת-אֹהֶלן וְאֶת-בְּנֵי אֶקְדָּשׁ, לִכְהֵן לִי .
 מֵהַיְשָׁכָנֹתִי, בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל; וְהָיִיתִי לָהֶם, לְאֱלֹהִים
 מִן הַיָּדְעוּ, כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם, לְשִׁכְנִי בְּתוֹכָם: אֲנִי, יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם .

Note the connection between "the shchinah" and theme of Sinai,
 and the korban tamid

Next we will examine the other "avodat tamid"

Note how each vessel in the Mishkan relates to certain "avodat
 tamid" - we will discuss how they relate to one another, and to
 the theme of Creation.

Pay attention to theme of "boker" & "erev"

C. Vayikra chapter 24 - after the "moadim" in chapter 23

א וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר . ב צוֹ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ
 שֶׁמֶן זֵית זָךְ כִּתִּית--לִמָּאֹר: לְהַעֲלֹת נֵר, תָּמִיד .
 ג מִחוּץ לַפָּרֹכֶת הָעֹדֶת בְּאֹהֶל מוֹעֵד, יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אֹהֶלן
 מִעֶרֶב עַד-בֹּקֶר לִפְנֵי יְהוָה--תָּמִיד: חֻקַּת עוֹלָם, לְדֹרֹתֵיכֶם .
 ד עַל הַמִּנְחָה הַטְּהֵרָה, יַעֲרֹךְ אֶת-הַנִּירוֹת, לִפְנֵי יְהוָה, תָּמִיד. {פ}

ה וְלִקְחֶתָּ סֶלֶת--וְאָפִיתָ אֹתָהּ, שְׁתִּים עֲשֶׂרָה חֲלוֹת; שְׁנֵי, עֲשָׂרִים, יִהְיֶה,
הַחֲלָה הָאֶחָת .ו. וְשִׁמְתָּ אוֹתָם שְׁתִּים מִעֲרֻכּוֹת, שֵׁשׁ הַמַּעֲרֻכֹּת,
עַל הַשֻּׁלְחָן הַטָּהוֹר, לִפְנֵי יְהוָה .ז. וְנָתַתָּ עַל-הַמַּעֲרֻכֹּת, לֶבֶנָה זָכָה; וְהִיתָה
לֶלֶחֶם לְאֻזְכָּרָה, אֲשֶׁה לַיהוָה .ח. בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת, יַעֲרֻכּוּ
לִפְנֵי יְהוָה--תָּמִיד: מֵאֵת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, בְּרִית עוֹלָם .
ט וְהִיתָה לְאֹהֶל וּלְבָנָיו, וְאָכְלוּהוּ בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ:
כִּי קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים הוּא לוֹ, מֵאִשֵּׁי יְהוָה--חֵק-עוֹלָם .

Note the special connection between the "kohanim" and the
"shemen zayit" for the Menora, based on the juxtaposition in
Shmot chapters 25 thru 29

D. *Review* - the Mishkan unit & its structure (and logic)

Introduction - Donation of the materials (25:1-7) & the purpose of this project:

ח. (25:8) וַעֲשׂוּ לִי, מִקֹּדֶשׁ; וְשָׁכַנְתִּי, בְּתוֹכְכֶם

Vessels in the Kodesh Kodashim (innermost sanctuary)

Aron & kaporet / housing the "luchot" (25:10-22) -

Vessels in the Kodesh (main sanctuary) /

Shulchan - the table for the show-BREAD (25:23-30) – weekly ritual; on shabbat

Menora – 7 branch candelabra (25:31-40) – man making 'light'

The Ohel Mo'ed [The tent housing these vessels] (26:1-37) – **the COVER**

YEROT - The blankets that cover the structure

KRASHIM -The poles that support the blanket

PAROCHET -The curtain that divides the tent into two sections -

The Chatzer [The outer courtyard with Mizbeiach (27:1-8) - offering animal sacrifices

MIZBACH HA'OLAH -copper

AMUDIM -& **KLA'IM** poles & curtains that form the courtyard

[Oil For The Menorah (27:20-21)]

/this s/b with the **menorah**. / ? note how this doesn't exactly fit]

The 'Bigdei Kehuna - (28:1-43) Six paragraphs describing the priestly garments

The Seven-Day Inaugural Dedication Ceremony (29:1-37)

Olat Tamid (29:38-46) The daily offering on the altar (after its dedication)

מב עלת תמיד לדלתיכם,
פתח אהל-מועד לפני יהוה,
אשר אועד לכם שמה, לדבר אליך שם.
מג ונעדתי שמה, לבני ישראל;
ונקדש, בכבדי.

מד וקדשתי את-אהל מועד,
ואת-המזבח;
ואת-אהרן ואת-בניו אקדש, לכהן לי.

מה ושכנתי, בתוך בני ישראל;
והייתי להם, לאלהים.

מו וידעו, כי אני יהוה אלהיהם,
אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים,
לשכני בתוכם: אני, יהוה אלהיהם. {פ}

30:1-11 - MIZBACH HA'KTORET - a vessel made from GOLD!

Note how the ketoret is IN ORDER for the Kohen to enter the Kodesh!

א ועשית מזבח, מקטר קטרת; עצי שטים, תעשה אתו... 1 And thou shalt make an altar to burn incense upon; of acacia-wood shalt thou make it.

ו ונתתה אתו לפני הפרכת, אשר על-ארן העדת--לפני הכפרת, אשר על-העדת, אשר אועד לך, שמה. 6 And thou shalt put it before the veil that is by the ark of the testimony, before the ark-cover that is over the testimony, where I will meet with thee.

ז והקטיר עליו אהרן, קטרת סמים; בבקר בבקר, בהיטיבו את-הנרות--יקטירנה. 7 And Aaron shall burn thereon incense of sweet spices; every morning, when he dresseth the lamps, he shall burn it.

ח ובהעלת אהרן את-הנרות בין הערבים, יקטירנה-קטרת תמיד לפני יהוה, לדלתיכם. 8 And when Aaron lighteth the lamps at dusk, he shall burn it, a perpetual incense before the LORD throughout your generations.

י וכפר אהרן על-קרנתיו, אחת בשנה: מדים חטאת הכפרים, אחת בשנה יכפר עליו לדלתיכם-קדש-קדשים הוא, ליהוה. {פ} 10 And Aaron shall make atonement upon the horns of it once in the year; with the blood of the sin-offering of atonement once in the year shall he make atonement for it throughout your generations; it is most holy unto the LORD.

I. Conclusions, in light of the above structure

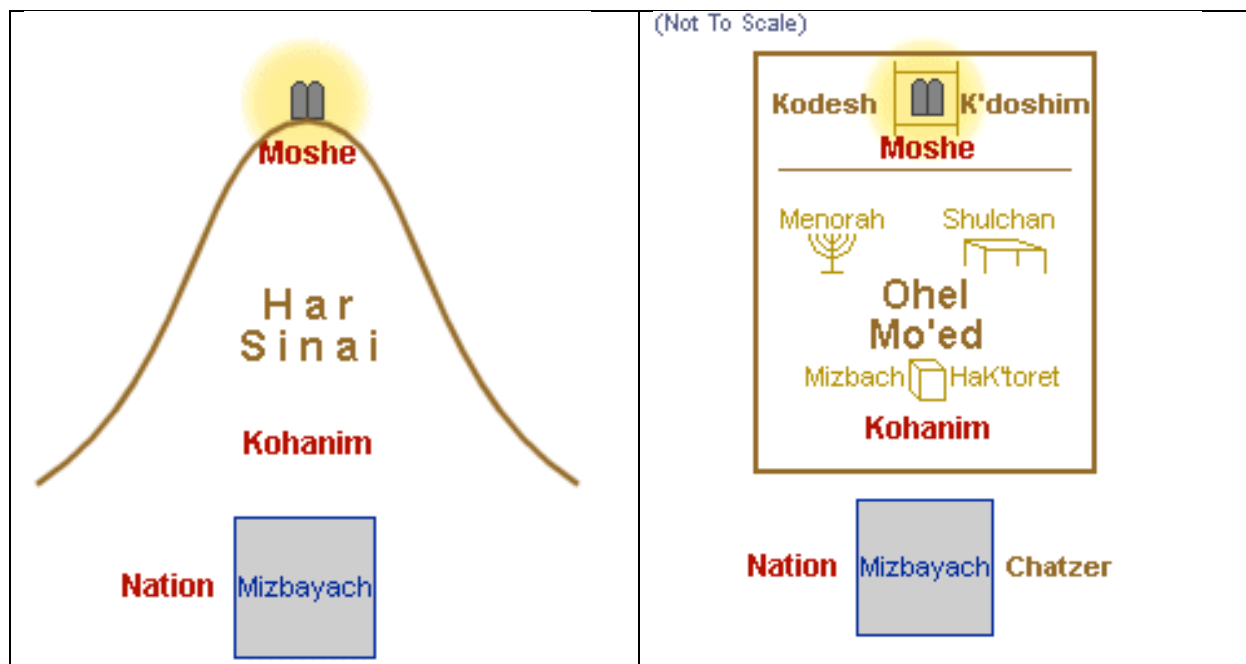
- A. Mizbach ketoret is 'outside' the shchinah unit, but inside the "dibur"
- B. It's directly connected to the Kohen lighting the menorah
- C. it is place on the axis between the outside altar and the 'kaporet'
- D. it requires a 'once a year' "kapara" - unclear when & why

Note : 30:6 / word play kaporet / parochet [same letters] - re: to the ark

וְנִתְּתָה אֹתוֹ לִפְנֵי הַפָּרֹכֶת, אֲשֶׁר עַל-אֲרוֹן הָעֵדֻת-
-לִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת, אֲשֶׁר עַל-הָעֵדֻת, אֲשֶׁר אֲנֹעֵד לָךְ,

שָׁמָּה

Discuss function of "avodat tamid" - the DAILY rituals of the Mishkan
Discuss parallel to Har Sinai:

Conclusion

The Primary daily avoda of the kohanim - is the Menorah

Note connection between location of birkat kohanim in
Bamidbar chapters 6 thru 8

Review Identifying the unit - chapter 6 & 7

ויקרא פרק ו

א ויִדְבֹר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. ב צו אֶת-אַהֲרֹן וְאֶת-בָּנָיו לֵאמֹר, זֹאת תֹּרַת הָעֵלָה: הוּא הָעֵלָה

על מוקדה על-המזבח כל-הלילה, עד-הבקר, ואש המזבח, תוקד בו. ג ולבש הכהן מדו בד, ומכנסי-בד ילבש על-בשרו, והרים את-הדשן אשר תאכל האש את-העלה, על-המזבח; ושמו, אצל המזבח. ד ופשט, את-בגדיו, ולבש, בגדים אחרים; והוציא את-הדשן אל-מחוץ למחנה, אל-מקום טהור. ה והאש על-המזבח תוקד-בו לא תכבה, ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר; וערד עליה העלה, והקטיר עליה חלבי השלמים. ו אש, תמיד תוקד על-המזבח--לא תכבה. {ס}

ז וזאת תֹּרַת, הַמִּנְחָה: הִקְרֵב אֹתָהּ בְּנֵי-אַהֲרֹן לִפְנֵי יְהוָה, אֶל-פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ. ח והרים ממנו בקמצו, מסלת המנחה ומשמנה, ואת כל-

הלבנה, אשר על-המנחה; והקטיר המזבח, ריח גיחח אֲזָכְרָתָה--לִיהוָה. ט והנותרת ממנה, יאכלו אהרן ובניו; מצות תאכל במקום קדש, בחצר אהל-מועד יאכלוה. י לא תאפה חמץ, חלקם נתתי אתה מאשי; קדש קדשים הוא, פחשאת וכאשם. יא כל-זכר בבני אהרן, יאכלנה--חק-עולם לדורתכם, מאשי יהוה; כל אשר-יגע בהם, יקדש. {פ}

יב וַיִּדְבֹּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. יג זֶה קָרְבֵּן אֱהָרֹן וּבָנָיו אֲשֶׁר-
יִקְרִיבוּ לַיהוָה, בְּיוֹם הַמָּשַׁח אֹתוֹ--עֲשִׂיתָ הָאִפָּה סֶלֶת מִנֶּחֱחָה,
תָּמִיד: **מִחֲצִיתָהּ בַּבֶּקֶר, וּמִחֲצִיתָהּ בָּעֶרֶב.** יד עַל-מִחְבַּת, בַּשֶּׁמֶן
תַּעֲשֶׂה--מִרְבֶּכֶת תְּבִיאָנָה; תִּפְיָנִי מִנַּחַת פִּתִּים, תִּקְרִיב רֵיחַ-נִיחֹחַ
לַיהוָה. טו וְהִכְהִין הַמָּשִׁיחַ תַּחְתָּיו מִבָּנָיו, יַעֲשֶׂה אֹתָהּ; חֶק-עוֹלָם,
לַיהוָה כָּלִיל תִּקְטֹר. טז וְכָל-מִנַּחַת כֹּהֵן כָּלִיל תִּהְיֶה, לֹא תֹאכַל.

יז וַיִּדְבֹּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. יח דַּבֵּר אֶל-אֱהָרֹן וְאֶל-בָּנָיו לֵאמֹר, **זֹאת תֹּרַת הַחֲטָאֹת:** בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁחַט הָעֹלָה תִּשְׁחַט הַחֲטָאֹת, לִפְנֵי
יְהוָה--קֹדֶשׁ קִדְשִׁים, הוּא. יט הִכְהִין הַמִּחְטָא אֹתָהּ, יֹאכְלֶנָה; בַּמָּקוֹם קֹדֶשׁ תֹּאכַל, בְּחֹצֵר אֹהֶל מוֹעֵד. כ כל אֲשֶׁר-יִגַע בְּבִשְׂרָה, יִקְדָּשׁ; וְאֲשֶׁר יִזֶּה מִדָּמָה, עַל-הַבֶּגֶד--
אֲשֶׁר יִזֶּה עָלֶיהָ, תִּכְבַּס בַּמָּקוֹם קֹדֶשׁ. כא וְכָל-חֶרֶשׁ אֲשֶׁר תִּבְשַׁל-בּוֹ, יִשְׁבֹּר; וְאִם-בְּכָלִי נִחֲשֶׁת בִּשְׂלָה, וּמִרְקַע וְשֹׁטֵף בְּמִים. כב כָּל-זָכָר בְּכֹהֲנִים, יֹאכַל אֹתָהּ; קֹדֶשׁ
קִדְשִׁים, הוּא. כג וְכָל-חֲטָאֹת אֲשֶׁר יוֹבֵא מִדָּמָה אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד, לִכְפֹּר בְּקֹדֶשׁ--לֹא תֹאכַל; בָּאֵשׁ, תִּשְׂרֹף. {פ}
ויקרא פרק ז

א וְזֹאת תֹּרַת, הָאֲשָׁם: קֹדֶשׁ קִדְשִׁים, הוּא. ב בַּמָּקוֹם, אֲשֶׁר יִשְׁחַטוּ אֶת-הָעֹלָה, יִשְׁחַטוּ, אֶת-הָאֲשָׁם; וְאֶת-דָּמּוֹ
יִזְרֹק עַל-הַמִּזְבֵּחַ, סָבִיב. ג וְאֶת כָּל-חֲלָבּוֹ, יִקְרִיב מִמֶּנּוּ--אֵת, הָאֵלֶּיָּהּ, וְאֶת-הַחֲלֵב, הַמִּכְסֶּה אֶת-הַקֶּרֶב. ד ...

יא **וְזֹאת תֹּרַת, זֶבַח הַשְּׁלָמִים, אֲשֶׁר יִקְרִיב, לַיהוָה.** יב **אִם עַל-תּוֹדָה,** יִקְרִיבוּ--וְהַקֶּרֶב עַל-
זֶבַח הַתּוֹדָה חֲלוֹת מִצּוֹת בְּלוֹלֹת בַּשֶּׁמֶן, וְרִקְיֵי מִצּוֹת מִשְׁחִים בַּשֶּׁמֶן; וְסֹלֶת מִרְבֶּכֶת, חֲלוֹת בְּלוֹלֹת בַּשֶּׁמֶן. יג עַל-חֲלוֹת לֶחֶם חֲמִץ, יִקְרִיב קֶרֶבֶנוּ, עַל-זֶבַח, תּוֹדָה
שְׁלָמִיו. יד וְהַקֶּרֶב מִמֶּנּוּ אֶחָד מִכָּל-קֶרֶבֶנוּ, תְּרוּמָה לַיהוָה; לִכְהֵן, הַזֹּרֵק אֶת-דָּם הַשְּׁלָמִים--לֹא יִהְיֶה. טו וּבִשְׂרָ, זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמִים--בְּיוֹם קֶרֶבֶנוּ,
יֹאכַל: לֹא-יִנִּיחַ מִמֶּנּוּ, עַד-בֶּקֶר. טז **וְאִם-נִגְדֵר אוֹ נִדְבָּה, זֶבַח קֶרֶבֶנוּ--**
בְּיוֹם הַקֶּרִיבוֹ אֶת-זֶבְחוֹ, יֹאכַל; וּמִמַּחְרָת, וְהַנּוֹתֵר מִמֶּנּוּ יֹאכַל.

יז וְהַנּוֹתֵר, מִבֶּשֶׂר הַזֶּבֶח--בְּיוֹם, הַשְּׁלִישִׁי, בָּאֵשׁ, יִשְׂרֹף. יח וְאִם הָאֵכָל יֹאכַל מִבֶּשֶׂר-זֶבַח שְׁלָמִיו בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי, לֹא יִרְצֶה--הַמִּקְרִיב אֹתוֹ לֹא יִחְשַׁב לוֹ,
פָּגוּל יִהְיֶה; וְהִנָּפֵשׁ הָאֵכָל מִמֶּנּוּ, עוֹנָה תִּשָּׂא. יט וְהַבֶּשֶׂר אֲשֶׁר-יִגַע בְּכָל-טָמֵא, לֹא יֹאכַל--בָּאֵשׁ, יִשְׂרֹף; וְהַבֶּשֶׂר--כָּל-טָהוֹר, יֹאכַל בֶּשֶׂר. כ וְהִנָּפֵשׁ אֲשֶׁר-
תֹּאכַל בֶּשֶׂר, מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה, וְטָמְאוּ, עָלָיו--וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא, מֵעַמִּיהָ. כא וְנִפְשָׁה כִּי-יִגַע בְּכָל-טָמֵא, בְּטָמְאֹת אָדָם אוֹ בְּבִהֵמָה טָמְאָה אוֹ בְּכָל-שֶׂקֶץ
טָמֵא, וְאָכַל מִבֶּשֶׂר-זֶבַח הַשְּׁלָמִים, אֲשֶׁר לַיהוָה--וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא, מֵעַמִּיהָ. {פ}

כב **וַיִּדְבֹּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. כג דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לֵאמֹר: כָּל-חֲלָב שׁוֹר וְכֶשֶׂב, וְעִז--לֹא תֹאכְלוּ.** כד וְחֲלָב
גְּבִלָה וְחֲלָב טִרְפָּה, יַעֲשֶׂה לְכָל-מִלְאָכָה; וְאָכַל, לֹא תֹאכְלוּ. כה כִּי, כָּל-אֹכַל חֲלָב, מִן-הַבְּהֵמָה, אֲשֶׁר יִקְרִיב מִמֶּנָּה אִשָּׁה לַיהוָה--וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הָאֵכָל,
מֵעַמִּיהָ. כו וְכָל-דָּם לֹא תֹאכְלוּ, כָּל מוֹשְׁבֵיתֵיכֶם, לְעוֹף, וּלְבִהֵמָה. כז כָּל-נֶפֶשׁ, אֲשֶׁר-תֹּאכַל כָּל-דָּם--וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא, מֵעַמִּיהָ. כח וַיִּדְבֹּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה
לֵאמֹר. כט דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לֵאמֹר: הַמִּקְרִיב אֶת-זֶבַח שְׁלָמָיו, לַיהוָה--יָבִיא אֶת-קֶרְבָּנוֹ לַיהוָה, מִזֶּבַח שְׁלָמָיו. ל יִדְּיוּ תְּבִיאָנָה, אֵת אֲשֵׁי יְהוָה; אֶת-הַחֲלָב עַל-
הַחֲזוֹה, וְיִיאָנוּ--אֵת הַחֲזוֹה לְהִנִּיף אֹתוֹ תְּנוּפָה, לִפְנֵי יְהוָה. לא וְהַקִּטִּיר הִכְהִין אֶת-הַחֲלָב, הַמִּזְבֵּחַ; וְהָיָה, הַחֲזוֹה, לְאֱהָרֹן, וּלְבָנָיו. לב וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין, תִּתְּנוּ תְּרוּמָה
לִכְהֵן, מִזִּבְחֵי, שְׁלָמִים. לג הַמִּקְרִיב אֶת-דָּם הַשְּׁלָמִים, וְאֶת-הַחֲלָב--מִבְּנֵי אֱהָרֹן: לוֹ תִּתְּנֶה שׁוֹק הַיָּמִין, לְמִנֶּה. לד כִּי אֶת-חֲזוֹה תְּנוּפָה וְאֵת שׁוֹק הַתְּרוּמָה, לְקַחְתִּי
מֵאֵת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, מִזִּבְחֵי, שְׁלָמִים; וְאֵת אֹתָם לְאֱהָרֹן הַכֹּהֵן וּלְבָנָיו, לְחֶק-עוֹלָם, מֵאֵת, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. לה **זֹאת מִשְׁחַת אֱהָרֹן וּמִשְׁחַת בָּנָיו, מֵאֲשֵׁי**
יְהוָה, בְּיוֹם הַקֶּרִיב אֹתָם, לִכְהֵן לַיהוָה. לו אֲשֶׁר צוּה יְהוָה לָתֵת לָהֶם, בְּיוֹם מִשְׁחוֹ אֹתָם, מֵאֵת, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל--חֶקֶת עוֹלָם, לְדוֹתָם
לֹא זֹאת הַתּוֹרָה, לַעֲלֹה לְמִנְחָה, וּלְחֲטָאֹת, וּלְאֲשָׁם; וּלְמִלּוּאִים--וּלְזֶבַח, הַשְּׁלָמִים. **לח אֲשֶׁר צוּה יְהוָה אֶת-**
מֹשֶׁה, בְּהַר סִינַי: בְּיוֹם צִוּתוֹ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לְהַקְרִיב אֶת-קֶרְבָּנֵיהֶם לַיהוָה--בַּמִּדְבָּר סִינַי. {פ}